

စာရေးသူ၏ အမှာစာ

ဂေါ်ကီ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ကျမ်းတစ်စောင်တစ်ဖွဲ့အနေဖြင့်၊ မြန်မာကျမ်းစာ တစ်စောင်တစ်ဖွဲ့ အနေဖြင့် မြန်မာစာပေလောက တွင် ရှိသင့်သည်ဟု ယူဆထားသည့်အတိုင်း ဤအတ္ထုပ္ပတ္တိ ကျမ်းငယ် ကို ဘာသာပြန်ခဲ့၍ ပြီးစီးသည်မှာ ၁၉၄၇ ခုနှစ် လောက်ကဖြစ် သည်။ သို့သော်လည်း ရေးလက်စ ကော်ပီမှာ ပျောက်ဆုံး နေခဲ့ ပြန်၊ ဘာသာပြန်သူတွင်လည်း မအားလပ်အောင် ဖြစ်ခဲ့ပြန်သဖြင့် ရုတ်တရက် မထုတ်ဝေဖြစ်ခဲ့ပေ။ ယခုမှတစ်ဖန် ပိုက်စိပ်တိုက် ရှာဖွေကာ ပြင်သင့်သည်ကို ပြင်၊ စွက်သင့်သည်ကို စွက်၊ လျှော့သင့် သည်ကို လျှော့၍ စိတ်ကျေနပ်မှ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခြင်း ဖြစ်၏။ မည်မျှပင် ထူးချွန်ထက်မြက်သည့် စာရေးဆရာ ဖြစ်စေ ကာမူ ဂေါ်ကီလောက် လေးနက်သည့် စွမ်းအား ထက်မြက်မှုဖြင့် အရင်းရှင်စနစ်၏ ကြမ်းကြုတ်ရက်စက်ပုံကို ဖော်ပြခြင်း မပြုခဲ့သည့် အချက်မှာ အခြားစာရေးဆရာများနှင့် ဂေါ်ကီတို့ အကြားတွင် အကွာကြီး ကွာခြားလျက်ပင် ရှိခြင်းဖြစ်၏။ ဂေါ်ကီသည် တော်လှန်ရေး၊ ချက်ကော်မစ်၊ တာဂီနီဖ် စသော ရုရှားရှေးဟောင်းစာပေလောက၏ အစဉ်အလာကို ခံယူသည်။ ရုရှားလူမျိုးတို့၏ ဓလေ့ထုံးစံ၊ ပစ္စည်းဥစ္စာပုံစံတို့၏ အဖြစ်သနစ် စသည့် ရှေးစာရေးဆရာကြီးများ လျစ်လျူပြုခဲ့ခဲ့ရသူများ၏ ဘဝ ကို ဖော်ပြလေသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် ဂေါ်ကီအား လေ့လာရာတွင်

ရှေးဟောင်းစာပေ အစဉ်အလာကို ဆက်ခံသူနှင့် Socialist Realism ဆိုရှယ်လစ် သရုပ်ဖော်စာပေကို ပထမဆုံး တွေ့ရှိ တည် ထွင်ခဲ့သူအဖြစ် နှစ်ပိုင်းခွဲ၍ လေ့လာသင့်သည်ဟု ထင်၏။ ဂေါ်ကီ ပထမ စောစောပိုင်းတွင် ရေးသည့် မာလ်ဗာ ဝတ္ထု ကား၊ ရုရှား တံငါသည်တို့၏ အခြေအနေမဲ့သော ဘဝကို ဖော်ပြ လေသည်။ ဤဝတ္ထုကား ဘဝ၏ အခြေအနေမှန်ကို ဖော်ပြသည့် ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်မျှသာ ဖြစ်ပေ၏။ ထို့ပြင် 'မာကာချူဒရာ' ဝတ္ထုမှာ လည်း ဂျစ်ပစ်လူမျိုးတစ်ဦးက ပြောပြသည့် ဒဏ္ဍာရီကို ဝတ္ထု သဖွယ် ပြန်၍ ရေးသားထားခြင်းမျှသာ ဖြစ်လေသည်။ ဂေါ်ကီ၏ ဘဝကို လေ့လာလျှင် သူ ရေးသည့်ဝတ္ထု များကို အလိုလို နားလည်လာလိမ့်မည်ဟု ထင်၏။ ဂေါ်ကီ၏ ဘဝကို မသိမိ သူ၏ ဝတ္ထုများကို ဖတ်ပြီးသည်မှာ 'စိမ်း' နေသလိုလို ဖြစ် သော်လည်း သူ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ဖတ်ပြီးနောက်မှ စာတတ်သူများနှင့် ပိုမို၍ ရင်းနှီးလာလိမ့်မည်ဟု ထင်၏။ ဂေါ်ကီ၏ ဝတ္ထုများတွင် ပါဝင်သည့် အိမ်များ၊ ဇာတ်လိုက် များ၊ နေရာများသည် သူ တကယ်တွေ့ကြုံခဲ့ဖူးသည့် လူများနှင့် နေရာများ ဖြစ်လေသည်။ (ဂေါ်ကီ၏ ဝတ္ထုများကို ဤစာရေးသူ ဘာသာပြန်ဆို၍ ကျော်လင်းစာအုပ်တိုက်မှ ထုတ်ဝေခဲ့ဖူးပြီ) ဆိုရှယ်လစ် သရုပ်ဖော်စာပေကို ပထမဆုံး တွေ့ရှိသူ အဖြစ် နှင့် ဂေါ်ကီကို တစ်ကမ္ဘာလုံးက အသိအမှတ်ပြုကြသည့် ပြည်သူ့ စာပေကို လက်မှန်မဆွ ရှေ့ဆောင်သူအဖြစ် လေးစားကြရသည်။ ဤတွင် ရှေးစာရေးဆရာကြီးတို့၏ လက်သုံး ဆောင်ပုဒ်စကားတစ်ရပ် ကို ကျွန်တော် သွား၍ အမှတ်ရမိသည်။ ၎င်းတို့က "ငါတို့ဟာ လူတွေ ထဲမှာနေပြီး လူတွေနဲ့ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံနေရင် တော်ရောပေါ့။ လူ့ဘဝအကြောင်းကို သိဖို့ ကြိုးပမ်းအားထုတ်စရာ မလိုပါဘူး။ ငါတို့ ဟာ လူတွေနဲ့ နေတယ်။ လူတွေအကြောင်းကို တွေးတယ်၊ ပြီးတော့ ရေးတယ်၊ ဒါဆိုရင် တော်ရောပေါ့" ဟု လူ့ဘဝနှင့် ကင်းကွာကာ

တတ်ပွန် ကျေညက်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများပမာ ရင်ကော့၍ ဆိုတတ် ကြ၏။ သို့သော် လောက၏သဘော သဘာဝကို စဉ်းစား တွေးခေါ် ရုံနှင့် မလုံလောက်ဟု ကျွန်တော် ထင်၏။ စာရေးဆရာတစ်ယောက် အဖို့ ဘဝ၏ အတွေ့အကြုံသည် အရေးကြီးဆုံးဖြစ်သည်ဟု ထင်၏။ ဘေးမှပွဲကြည့်ပရိသတ်အနေဖြင့် ကြည့်ရှုကာ မှတ်တမ်းတင်သော အလုပ်သည် စာရေးဆရာ တစ်ယောက်၏ အလုပ်မဟုတ်ဟု ကျွန်တော် ထင်သည်။ ဥပမာအားဖြင့် ဂေါ်ကီသည် သူ၏ 'မွေးမေမေ' ဝတ္ထုကို ရေး သားရာတွင် ဆိုခဲ့ဖူး အလုပ်ရုံထဲမှ တကယ်တွေ့ကြုံရသည့် အလုပ်သမား များနှင့် အလုပ်သမား၏ မွေးမေမေများကို တကယ် သိကျွမ်းကာ တကယ် အတ္ထုပ္ပတ္တိကို တန်ဆာဆင်ခဲ့၏။ ဤဝတ္ထုတွင် ဂေါ်ကီသည် ပွဲကြည့်ပရိသတ်အနေဖြင့် မှတ်တမ်းတင်ရုံမျှမကဘဲ သူ့ကိုယ်တိုင် အလုပ်သမားတွေထဲသို့ လက်ပွန်းတတီး ဝင်ရောက် ဆုံတွေ့ခဲ့ရ၏။ ဂေါ်ကီ၏ 'အမေရိကန်မြို့တော်' နှင့် 'မုန်တိုင်းတေးသံ' (၎င်းတို့ ကို တာရာမဂ္ဂဇင်းတွင် စာရေးသူ ဘာသာပြန်၍ ဖော်ပြခဲ့ ဖူးသည်) တွင် ဂေါ်ကီသည် အရင်းရှင် မြို့တော်၏ မြင်ကွင်းကို လည်းကောင်း၊ 'မုန်တိုင်းတေးသံ' တွင် ပေါ်ပေါက်လာအံ့သော တော်လှန်ရေးကြီးကို လည်းကောင်း၊ ကြိုတင် နိမိတ်ဖတ်ခဲ့၏။ 'အမေရိကန်မြို့တော်' တွင် ဂေါ်ကီသည် အမေရိကန် ဒီမို ကရေစီနှင့် အမေရိကန် ယဉ်ကျေးမှု၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ဘွားဘွား ကြီးပေါ်အောင် ဖော်ပြခဲ့၏။ အမေရိကန်ပြည်၌ လူများ၏ဘဝကား အလင်းရောင်ကင်းမဲ့ကာ ပျော်ရွှင်မှု ဆိတ်သုဉ်းလျက်ရှိသည့် ဘဝ ဖြစ်ကြောင်း ပြခဲ့၏။ အမေရိကန်ဒေါ်လာသည် လူတို့၏ အရိုး၊ အသွေး၊ အသားများကို စုပ်ယူကာ ဉာဏ်အညွန့်တုံးစေသည့် ပယောဂကောင်ကြီး ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း ပြခဲ့၏။ ဂေါ်ကီသည် ထိုဆောင်းပါးတွင် အမေရိကန်ငွေ အရင်းရှင် ကြီးများ၏ လောကီ စည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့် အမေရိကန်ပြည်သူများ

၏ အောက်ဆုံးထပ် ငရဲဘဝကို ထက်မြက်စွာ နှိုင်းယှဉ်ပြခဲ့၏။ နယူးယောက် အလုပ်သမား ရပ်ကွက်တစ်ခုကို ဖော်ပြရာတွင် ဂေါ်ကီ က "ကျွန်ုပ်သည် ဆင်းရဲယိုယွင်းမှုကို လည်းကောင်း၊ ဆင်းရဲယိုယွင်း မှုကြောင့် သွေးမရှိတော့သည့် ဖြူလျော်လျော် မျက်နှာများကို လည်း ကောင်း မြင်တွေ့နေကျ ဖြစ်သဖြင့် ရိုး၍ပင် နေပေပြီ။ ငတ်မွတ် ဆာလောင်မှုကြောင့် ချည်နဲ့ နေသူများ၊ လောဘအိမ်ဖြင့် တောက်လောင် လျက် ရှိသူများ၊ လူဟူသော အဖြစ်နှင့် မလျော်သည့် ကောက်ကျစ်မှု များကို တွေ့ခဲ့ရဖူးပြီ ဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း နယူးယောက်မြို့၊ အရှေ့ပိုင်း အလုပ်သမားရပ်ကွက်တွင် တွေ့ရှိရသည့် ဆင်းရဲ ပင်ပန်းမှုမှာ ကျွန်ုပ် တွေ့ကြုံခဲ့လေသမျှထက် ပို၍ ကြောက်လန့် စရာ၊ စိတ်ပျက် ညစ်ညူးစရာကောင်းလှပေ၏" ဟု ရေးသားခဲ့ဖူး၏။ ဂေါ်ကီသည် လူမှုဆက်ဆံရေး ယဉ်ကျေးမှုနှင့် အရင်းရှင် လောက၌ ပညာတတ်တို့၏ အမူအလေ့ကိုကြည့်ကာ အရင်းရှင် စနစ်ကား စစ်မှန်သော ယဉ်ကျေးမှု အားလုံးအား လိုက်လံ ဖျက်ဆီး လျက်ရှိသည့် အရာတစ်ခုအဖြစ် သက်သေထူခဲ့သည်။ အရင်းရှင် စနစ်သည် လူ့လောကအား လူရိုင်းခေတ်သို့ ပြန်၍ တွန်းပို့လျက် ရှိကာ ထိုစနစ်သည် ယဉ်ကျေးမှုအတွက် အသုံးမဝင် အကျိုးမဲ့ ဖြစ်ကာ အရင်းရှင် လူတန်းစား၏ ရာဇဝင် တစ်လျှောက်လုံးသည် ၎င်းတို့၏ စိတ်ဓာတ်ယိုယွင်းမှုနှင့် စာရိတ္တပျက်ပြားမှုကို သာခက ထူခဲ့ကြောင်းဖြင့် ဖော်ပြခဲ့၏။ ဂေါ်ကီ၏ နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး အပိုင်းကား အမေရိကန် ဓားပြ နယ်ချဲ့ဝါဒ၏ အတွင်းသရုပ်ကို ကျကျနနကြီး ထုတ်ဖော် ပြခဲ့ခြင်းပင်ဖြစ်၏။ အမေရိကန် နယ်ချဲ့ဝါဒသည် လူ့ လောကကြီး တစ်ရပ်လုံး၏ အနာဂတ်ကို ခြိမ်းခြောက်လျက်ရှိကြောင်း ဖော်ပြခဲ့ ၏။ ဂေါ်ကီသည် ထိုသို့ ထုတ်ဖော်ပြရင်းပင် အမေရိကန် သတင်း စာများ၏ ဖောက်ပြန် လိမ်လည်မှုကိုလည်း ဖော်ထုတ်ခဲ့လေသည်။ အထူးသဖြင့် ယနေ့လို အမေရိကန် နယ်ချဲ့သမားများက

၎င်းတို့၏ ပြည်တွင်း အကျပ်အတည်းများကြောင့် တတိယကမ္ဘာ စစ်ကို စတင်ရန် ပြင်ဆင်နေသည့် အချိန်တွင် ဂေါ်ကီ၏ စာပေ များသည် စွမ်းအားထက်မြက်သည့် စာပေတစ်ရပ်ပင် ဖြစ်လာ ပေသည်။ "အရင်းရှင်တို့သည် ငယ်ရွယ်ပျိုမျစ်သော လူငယ်တို့၏ အသက် သန်းပေါင်းများစွာကို သေကျေရန် လည်းကောင်း၊ ကုဋေ ကုဋာချီ၍ တန်ဖိုးများပြားလှသော လူ့အသုံးအဆောင်များကို ပျက်စီးစေရန် လည်းကောင်း၊ တန်ပေါင်းများစွာသော ဝတ္ထုများကို ပင်လယ်ထဲသို့ နစ်မြုပ်စေရန် လည်းကောင်း၊ မြို့ကြီးများကို မီးလောင် ပျက်စီးစေရန် လည်းကောင်း၊ မြေဩဇာ ထက်သန် သော လယ်ယာမြေများကို အဆိပ်ငွေ့များဖြင့် ပက်ဖျန်းရန် လည်းကောင်း ကမ္ဘာစစ်ကြီးကို ပြင်ဆင်လျက်ရှိ၏။ ဤအဖြစ် အပျက်များအားလုံးက ရူးသွပ်၍ ပျက်စီး ဆုံးရှုံးရမည့် ရာဇဝတ် ကောင်ကြီးများသည် ကမ္ဘာကို အုပ်စိုးလျက် ရှိသည်ဟု ထုတ်ဖော် ကြေညာသကဲ့သို့ ရှိလေသည်" ဟု ဂေါ်ကီက ရေးခဲ့ဖူး၏။ အရင်းရှင် နိုင်ငံများရှိ ပညာတတ်များသည် ၎င်းတို့ တိုင်းပြည်များရှိ အုပ်စိုးသူ လူတန်းစား၏ ဝါဒကို သဘောမပေါက် မိကြသေးဘဲ အရင်းရှင်တို့က ၎င်းတို့၏ ယုတ်မာ ဆိုးရွားလှသော စည်းမျဉ်းများအား ဖုံးကွယ်ထားသည့် 'တိုးတက်မှု'နှင့် 'ယဉ်ကျေးမှု' ဆိုသော စကားလုံးများဝယ် မှိုင်းမိနေခဲ့ကြောင်းကို ကြိုတင် သိမြင်ခဲ့၏။ ထို့ကြောင့် ဂေါ်ကီသည် ပညာတတ်များအား နိုင်ငံ ရေး ကင်းဝေးကာ လောကီ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ခံစားနေခြင်း သည် မဟာအမှားတော်ပုံ ဖြစ်ကြောင်းကို ဖော်ပြခဲ့သည်။ ဂေါ်ကီသည် ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် တိုက်ခိုက်ကာ နယ်ချဲ့ သမားများ၏ ယုတ်မာမှုကို ဖော်ထုတ်ရင်း၊ စစ်ဝါဒီ သမားများအား တွန်းလှန်တိုက်ခိုက်ရန် နှိုးဆော်ခဲ့ပေသည်။ ဂေါ်ကီ၏ ဘဝတွင် စာပေရေးရာနှင့် နယ်ချဲ့သမားတို့အား တွန်းလှန် တိုက်ခိုက်သည့်

အကြောင်းအရာသည် ခွဲမရအောင် ရှိခဲ့ပေသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် ဆိုဗီယက်ပြည်သူတို့အား သစ္စာဖောက် သွားသော ဘူခါရင် ဝါဒသမားများနှင့် ထရော့စကီ ဝါဒသမား များသည် ဖက်ဆစ်ဂျာမန်တို့၏ အကူအညီဖြင့် လုပ်ကြံ သတ်ဖြတ် ခဲ့ကြသည်။ ဂေါ်ကီသည် ရှေးဟောင်းစာပေ အစဉ်အလာကို ယူ၍ လီနင်နှင့် စတာလင်တို့၏ တော်လှန်ရေး အစဉ်အလာကို ခံယူ လေသည်။ ထို့ကြောင့် ဂေါ်ကီ၏ စာပေသည် အနှစ်သာရအား ဖြင့် ဆိုရှယ်လစ်အကြောင်းအရာကို ရေးခြယ်ပြသော်လည်း စာပေ ဟန်မှာ အမျိုးသား အစဉ်အလာမှ ဆင်းသက်သည့် ဟန် ဖြစ်လေ သည်။ ဤအရာနှစ်ခုကို မျှတအောင် ပေါင်းစပ်ပေးနိုင်ခြင်းသည် ဂေါ်ကီ၏ ပြည်သူ့စာပေသမားတို့၌ ရှိအပ်သော အရည်အချင်း တစ်ရပ် ဖြစ်ချေသည်။ ဤစာအုပ်တွင် အတိကျနိုင်ဆုံးနှင့် စကား အပြေပြစ်ဆုံး ပြန်ဆိုထားပေသည်။ မူရင်းစာအုပ်မှာ ယခုခေတ်ပြိုင် ဆိုဗီယက် စာရေးဆရာကြီးဖြစ်သော A.Roskin ရေးသည့် The Life of Maxim Gorky ဆိုသော စာအုပ်ဖြစ်၍ ထိုစာအုပ် ရှားပါးလှ သော ခေတ်တွင် မြန်မာစာပေလောက၌ ရှိအပ်သော အတ္ထုပ္ပတ္တိ ကျမ်းစာတစ်စောင်ကို ပြန်ရခြင်းသည်ပင်လျှင် ဘာသာပြန်သူအဖို့ ပြောမပြနိုင်သည့် ကျေနပ်ရောင့်ရဲမှု ဖြစ်ပေရာ။ ဤ စာအုပ်ဖြင့် ပင် ဂေါ်ကီ ကွယ်လွန်သည့် အထိမ်းအမှတ်နေ့ကို ဂုဏ်ပြုလိုက်ပါ ကြောင်း။